

מסורת הש"ס

(א) וְכִסּוּם 35, אֲנִי וְנִסְתָּחֵם לֵחַם :
(א.א.) מִנְחֹתָם קִבְּלֵם : רִיחַ
הַקֹּדֶשׁ אֵין עֲשֵׂה : מִדְמֵה
(1) בְּרִיחֵי הַנֶּחֱסֵם הַכֹּסֵב
מִבְּרֵחַ וְהַסֵּד (2) קִדְשֵׁי הַ
עֵד : רִיחַ הַקֹּדֶשׁ : בְּכִסְכֹּס וְאִם
לִיכֵל הַיָּהוּ קִבְּלֵה עֲשֵׂי טִמְאָר
(3) זִקֵּי (4) מִשְׁלֵם : אֲנִי לֵר
וְחֹתֵן קִבְּלֵם מִמֶּנִּי : וְאִם
(5) וְהֵלֵךְ אֵין זִקֵּי (6) וְאִם
קִבְּלֵם בְּשֵׁם חֻקֵּי הַקֹּדֶשׁ :
(7) זִקֵּי (8) זִקֵּי : בְּשִׁרְיֹן אֲנִי
מִשְׁתַּלֵּם : וְהַקֹּדֶשׁ אֵין פִּרְיָ לֵל
וְנִמְשֵׁם קִבְּלֵהוּ פִּסְלוֹן :
(9) פִּסְלוֹת הַסֵּד וְהַחֵם
קִבְּלֵם פִּסְלוֹן : רִיחַ הַקֹּדֶשׁ
לִבְנֵי מִשְׁלֵם : זִקֵּי
(10) פִּסְלוֹת : זִקֵּי (11) טִמְאָר
דִּוּקָּה כְּמֹן : זִקֵּי (12) גִּבִּי
מִשְׁלֵם אֲנִי דִּוּקָּה : רִיחַ

תורה אור השלם

1. כֹּל אֲשֶׁר יֵגַע בְּבִשְׂרָה
יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזְהַ מִדְּמָה עַל
הַבְּגָד אֲשֶׁר יִזְהַ עָלֶיהָ
תִּכְבֵּס בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ:
וַיִּקְרָא ו כ

הגהות הב"ח

(א) גמ' הא קבלוהו או זרקו
בשמים: (ב) רש"י ד"ה או
היתר אכילה וכו' ואם חירע
אח"כ בו שום פסול אפ"ה
אינן:

מוסף רש"י

חטאת פסולה אין דמה
טעון כיבור. דמתי אשר
זה, ברחמי להוציא המנוח
מזכר (זבחים צב.). שעת
הכבוש. זריקה (שם).
שלה. דמה (שם). ושקבל
פסולין וזרקו את דמה.
שקבלו פסולין את דמה
גרסין ולא גרסין וזרקו, דלא
אפילו כשרה שיטתו מדמה
לאחר זריקה על הבגד אין
טעון כיבור, כדלמחיה אשר
זה פרט לזה שכבר אחיה (שם).

רבינו גרשום

איתקוש אהרדי ומחד קרא
 בשם מאם האכל וגו',
 נספכת תבואה: ר' זלמן
 ור' חנניה שוואל, כלומר שם
 התא ששאלו. כהנא.
 ששאלו שעת היתר לבתים
 ויתר חזקת חסות שנינו א'
 ויתר חזקת חסות שנינו
 בדרשנין לעיל והשיבו
 ורבי יוחנן מליגי איהו
 מלתא: הנה אכילה, נמי
 כסבס וקתי א' יתועלי
 בשום דל העומר לירוק
 ברוק דמי ש' היתר ורבי
 שנינו: אבל ד' איתרדי.
 ויתר: למה ליה ד' ראביא
 ור' חנניה שוואל, ור' זלמן
 ששאלו, קיבולו פסולין
 א' בעל מומין
 ליתרדיה גיאי דנפסל א'
 ור' זלמן דקבלו פסולין, ואצי'
 ויתקו פסולין פסולין
 ור' זלמן דקבלו פסולין ולא
 ויתר חזקת חסות שנינו
 ור' זלמן דקבלו פסולין א' קיבולו
 פסולין פסולין

או היתר וריקה שנינו. ^אלע"פ ששחט כראוי צענין דתהו קצלה נמי בלא פסול וכוין דקביץ כראוי הותר לזריקה ^בלע"ג דעדיין לא מוקד דמו הוה כאלו נחמד בזהמר דכל העומד לזרק מוקד דמי^א לכיון דמתקבל בכוס כראוי ונראה לזריקה שוב אין צו מעילה: או היתר אכילה ^גלע"ג דנשחט ונתקבל כראוי לעולם לא יא' ממדי מעילה עד י' שמרק הדם דיש צו שעת היתר אכילה להכניס ואם אירעו^א צו שום פסול י' ^דאפילו הכי אין מועלין. והשני צו קפרה דחזקיה ורבי יוחנן פלוגי בהא מילתא: מאי לאו דלן דסד. שמתקבל בכוס כראוי ואח"כ לן קודם וזריקה וקמי אין מועלין בזה משום דכל העומד לזרק מוקד דמי ושמ"מ היתר וריקה שנינו: ואן דלן פשה חוץ לזמנו: ^האבל דם איזודיק. ולהכי אין מועלין צו דיש בה היתר אכילה להכניס כר' יוחנן: ^ול' עד דאיזא פתח: פסולין קצלה וזריקה בקבלו פסולין לתוך סגי והא נפסל צו: ^זאלא לאו דקבלו פסולין והא על גב דזריקה כשרים מועלין צו. והואיל ונתקבל בפסול דלא היה צו היתר וזריקה דלא הויל קצלתו כראוי וטעמא דקבלו כשרים וזריקה כשרים אלב קבלו כשרים אלע"ג דזריקה פסולין אין מועלין צו דמשעה שקבלו כשרים הותר לזריקה ומש"ה אין מועלין צו ושמ"מ היתר וריקה שנינו: ^חמתקף לה רב יוחנן. לעולם אכילה לן דאפילו קצילו כשרים וזריקה פסולין נמי מועלין צו והיתר אכילה שנינו דאי ס"ד דליכא נפלוגא: ^טכדאמר דקבלו פסולין וזריקה כשרים אלב קצלו כשרים אף על גב דזריקה פסולין אין מועלין צו דדוקא קמי אלא הא דתני בזהבית טהא

וזריקה שנינו ואפי' כך הוא יד [דקבלן] פסולין ו [ואו זרקו פסולין] ר"ל א'
דאיכא תרמי כלומר אחמי' מי כלל נמי [קבלן] בפסולין לימי זריקה בפסולין
שנינו ולא יחא למימר דלא וז ק"ו קמי כה"ר דקבלו עו בפסולין זרקו
דאיכא היתר זריקה וז מועלין וז"מ היתר זריקה שנינו ואפי' א"כ ל"ל א'
לנאשמועין דקבלו דוקא ופי' א"ר א"ר דזרקו פסולין א' קבלו פסולין וז
פסולין אין מועלין אפי' דליו ל היתר אכילה כיון דאיכא היתר זריקה
וזריקה שנינו דמשמע הא קיבלו וז כשרין נמי מיד אין מועלין כי היכי דהו'
מורי ה"ר פ"ך ש' דלענין שפיר למימני מ"ו זרקו פסולין דאי לא מנא אלא
משום דהיתר אכילה שנינו והא דנקט קבלו פסולין ולא נקט זרקו פסולין
פסולין דע"כ היתר זריקה שנינו דאי היתר אכילה שנינו ל"ל למימני קבלו
פסולין דוקא קבלו פסולין וז דמועלין א' אם קבלו כשרים א"ר מועלין
דהא כי נמי קבלו פסולין איכא היתר שמיטה ואפי' מועלין: **מתקין** א'
מ"ו דוקא מכה קושיא דלמה לי למימני תרמי: **חבאת** פסולת אין דמי'
לחיות לאפוקי חטאת ו פסולה מ"ו קבלו פסולין זרקו פסולין הוא דליו ד'
מעילה יש לנקדקך ו דבקבלו כשרים זרקו פסולין אין מועלין וכיון שב'
מדמה ולא שבד' הוא אלא לאו דוקא כלומר אלא ש"מ דליו לנקדק ע'
מעילה שמיטתו לאו דוקא ולעולם אכילה שנינו

[illegible]

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

שמעון גופיה אלמא מיציעיה ליה אפילו לר"ש ע"י וי"י לכולי עולמא דבין לר"ש ויין לרזנן קצעי דלא פליגי אלא לענין טומאת אוכלין אבל לענין אכילה לא ואיכא למיבצי אליבא דתרווייהו דעד כאן לא קאמר ר"ש כורוק דמי אלא לענין טומאת אוכלין אבל לא פקעי ^ה קדשי ע"י קדשים עד לאחר

וּרְיָקָה אִם לֹא־לְרִיקָה גִּיסָא דְּעִיבָא לֹא קִלְמֵר
רַבִּין לָאוּ מִלּוֹ מְרוּקָה דְּמִי אֵלֶּה עֲלֵינוּ טוּמְאָתָא
אוֹכְלִין מִשּׁוּם לָאוּ קִרְיִין צֶה אֲשֶׁר יֵאָכֵל
(וּרְיָקָה יֵאָדָּם) יֵאָדָּם לֵאמֹר לֹא־וּרְיָקָה אֵלֶּה אֲשֶׁר
כִּיּוֹן עֲלֵינוּ לְמִרְקָה מִיַּד פִּקְעֵי יֵאָדָּם
ה' דְּסִרְוֹק דְּמִי וְאִיִּם כִּי הִיכִי דְקִאֲמֵר
הִימֵר וּרְיָקָה [שְׁמִינִין] כִּי נַעֲשִׂיתָ הַקְּבֵלָה
דְּהַבְּשָׁר כְּמוֹן כִּי הִיא לֹא לִזְמַר יֵאָדָּם כִּי נַעֲשִׂיתָ
הַשְׁמִטָה (וְהִימֵר לֹא הִימֵר קְבֵלָה) [שְׁמִינִין]
כְּלוּמַר שְׂבָא לִידִי [הִימֵר] קְבֵלָה וְיֵאָדָּם דְּלֵא
דְּמִי דְגִבִּי וּרְיָקָה שִׁיךְ שְׁפִיר לִשְׁוֹן הִימֵר
וּרְיָקָה לְפִי שֶׁשְׁתַּמְקַבֵּל דְּהַבְּשָׁר אִם מוֹתֵר
לִזְרוֹק אִם נִתְקַבֵּל כִּיּוֹן דְּפִסְפּוֹל אֲסוּר לִזְרוֹק
אֵלֶּה כִּי נִמֵּי שְׁמִטָּה דְּפִסְפּוֹל אִם אֲסוּר
לְקַבֵּל הֵלֶכְךָ לֹא שִׁיךְ לִזְמַר הִימֵר קְבֵלָה
אֵלֶּה הִימֵר שְׁמִטָּה כְּלוּמַר שֶׁנַּעֲשִׂיתָ הַשְׁמִטָּה
בְּהִימֵר וְקִרְיָ לִיהִי הִימֵר לִכְהֵנִים לְפִי שְׂבָא
הִימֵר לַעֲבֹדָה כְּהֵנִים יֵאָדָּם וְאִיִּם לִמֵּד
הִימֵר שְׁמִטָּה שְׁמִינִין שְׁמֵט שְׁמֵט דְּפִסְפּוֹן וְקַבֵּל
דְּרוֹס אֲמַאי מוּעֲלִין כִּיּוֹן נַעֲשִׂיתָ
הַשְׁמִטָּה בְּהִימֵר יֵאָדָּם דְּמִיִּיר כְּגוֹן שְׁקִיבֵל
קוֹדֵם גַּמֵּר שְׁמִטָּה דִּשְׁמַחָא לֹא נִגְמֵרָה
הַשְׁמִטָּה דְּהַבְּשָׁר (כִּיִּי) וְאִיִּם כֶּשֶׁשְׁמֵט זִיּוֹס
חֹרֵק צִלְיָה מֵאִי אִיכָא לְמִימֵר יֵאָדָּם הֵאָדָּם
נִמֵּי מִימֵיר כֶּשֶׁשְׁמֵט לֹא כִּי מִקּוֹן לִשְׁקִיעָה
הַחֲמָה עַד שְׁהוֹרֵךְ לִזְרוֹק צִלְיָה וְאִם כֵּן
לֹא יֵאָדָּם הִימֵר שְׁמִיטָּה הִימֵר לַעֲבֹדָה
כְּהֵנִים: חֲזוּקָה אֲמַר הִימֵר שְׁחִיטָה
שְׁמִינִין יֵאָדָּם רַבִּי יוֹחָנָן אֲמַר הִימֵר אֲבִיכָה
שְׁמִינִין יֵאָדָּם דְּרִיבָא מִתְּנִי: אָא בְּחֻזְקָה יֵאָדָּם

ברבי יוחנן. כלומר יס' כרבי יוחנן דקשיא ממתני' ובחוקיה לא דייקא:
הטרא דין דם וקמי' און מועלין ויש"מ דידר זריקה שנינו. דאי היתר
 אכילה היה לו למעול אפילו בבשר עד דלא לחסר זריקה שאז ראי'
 לאכילה וקשיא לר' יוחנן בחוקיה לא דייקא מועלין כל דמה לא נקט ברות'
 טפי כגון קיבל בפסול יס' ואע"ג דליכא אלא שחיטה בהכשר מ"מ אין
 מועלין דהיתר שחיטה שנינו ודיוק זה אינו חשוב בשניי הש"ס ולא הקפיד
 יס' עליו אלא על קושיא דקשיא לרבי יוחנן דפר"ך מינה: **לא** דין בשר.
 פ"א ומ"מ אין מועלין דליכא אכילה ואל"י ומאי ק"ד דמשה וא'
 פשיטא ולא דמני' לתרן כן י"ל דכשרה ודא דמיידי בלם עד דומיא דספ"א
 דלא היתר לו שעת היתר לכהנים דחשיב קיבלו פסולים וחקרו דמן אלמא
 מיידי בפסול עד וירשאו דומיא דספ"א כן י"ל וי"ל למורי ה"ר פ"ך ש':
שק"בלו פסולין וחקרו את דמא. פ"א כן ה"א אי דקבלו פסולין או
 וחקרו פסולין ל"ל גם עד דליכא תרימי אלא לאו דקבלו פסולין
 גם דוקא וש"מ היתר זריקה שנינו וה"פ דסוגיא יס' אחיא לומר דהיתר
 אכול שריש וחקרו פסולין דמועלין משום דליכא היתר אכילה ל"ל יס' עד
 חזק דהוי משמע דאפילו נעשית הקבלה בהכשר מועלין משום דהיתר אכילה
 בפסולין חד מילתא היה אלא לאו קבלוהו פסולין דוקא הא קבלוהו כשרים
 ומי וחקרו פסולין כלל כיון דקבלוהו פסולין דוקא י"ל דמנא וחקרו פסולין
 הוא דמועלין דלא הוה ליה היתר זריקה הא קבלוהו כשרים אע"ג דזרקוהו
 קשה דאי גמי מתא קבלוהו יס' (ולפסול) [פסולין] לחוד שפיר יע"ז דהיתר
 פריך ל"ל למיתני' דקבלוהו פסולין ש' כי אמרין דהיתר אכילה שנינו ואומר
 גבלוהו פסולין יס' דמיתנא דה"פ כי גמי קבלוהו כשרין וחקרו פסולין דמועלין
 ש' עבודה קמייתא נקט דמקבלה ואילך מלוא כהונה קמ"ל הא דמני' וזרקוהו
 פסולין אלא ודאי היתר זריקה שנינו ומנא וזרקוהו לומר ש' כי גמי וזרקוהו
 ש' לאפוקי מנ"ד היתר אכילה שנינו וגם דלא כמ"ד היתר שחיטה שנינו
 רב יוחנן א"ר אבא א"ר אבא א"ר אבא א"ר אבא א"ר אבא א"ר אבא א"ר אבא
 ב' דכתיב וכל חטאת אשר יזרע הבגד תכבד ודרשין כדאי'
 ה טעון כיוסם הא קבלו כשרים וחקרו כשרים דמה טעון כיוסם יס' ולגבי
 ה' לומר תרייהו דוקא כמו כן יס' לנדקדק כאן ואמאי קרי כאן אשר וזה
 דהא דקמי' וחקרו פסולין לאו דוקא יס' ואבז כקבלוהו נקט ליה ה"ר י"ג
 וזה דקמי' קבלוהו יס' ואבז וזרקוהו נקט ליה:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ג מהלכות
מעילה הלכה א:
בא ב מ"י פ"ח מהל'
מע"ק הלכה ג:
ג [מ"י שס הלכה ז]:

שיטה מקובצת

[illegible]

קו פסולין חד מלתא היא
אבל הא קבלוהו כשרים
אמרין תיבת כי נמחק:
פילו זרקו פסולין לאפוקי:
לדקדק כך דכי קבלו כשרים:
לא נזרק טעון כיבוס ה"נ: